



Geschillenkamer

Beslissing 223/2026 van 10 augustus 2026

Dossiernummer: DOS-2024-01641

Betreft: Het publiceren van een foto van een geboorteakte bij een online krantenartikel

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna “AVG”;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna “WOG”;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

Heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager: X, vertegenwoordigd door meester Fernand Keuleneer, hierna “de klager”

De verweerder: Y, met maatschappelijke zetel te [...], ingeschreven bij de Kruispuntbank der Ondernemingen onder het nummer [...], vertegenwoordigd door meester Maarten Stassen, hierna “de verweerder”

I. Feiten en procedure

1. Het voorwerp van de klacht betreft het publiceren van een foto van een kopie van een geboorteakte op 16 december 2023 bij een online krantenartikel met betrekking tot de potentiële strafbaarheid van gedwongen adopties. Hierdoor werd de adoptie van de klager bekendgemaakt.
2. Op 4 april 2024 dient de klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen verweerder.
3. Op 23 april 2024 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 WOG en wordt de klacht op grond van artikel 62, §1 WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer.
4. Op 24 juli 2024 beslist de Geschillenkamer op grond van artikel 95, § 1, 1^o en artikel 98 WOG dat het dossier gereed is voor behandeling ten gronde.
5. Op 24 juli 2024 worden de betrokken partijen per aangetekende zending in kennis gesteld van de bepalingen zoals vermeld in artikel 95, § 2, alsook van deze in artikel 98 WOG. Tevens worden zij op grond van artikel 99 WOG in kennis gesteld van de termijnen om hun verweermiddelen in te dienen.

De partijen worden gevraagd te concluderen aangaande de volgende vermeende inbreuken:

- i. inbreuk op de beginselen van gegevensverwerking (artikel 5 AVG);
- ii. inbreuk op het rechtmatigheidsbeginsel (artikel 6 AVG);
- iii. inbreuk op het verbod op de verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens (artikel 9 AVG).

II. Motivering

6. Het onderwerp van onderhavige klacht heeft betrekking op de verzoening van twee fundamentele rechten, het recht op gegevensbescherming enerzijds en het recht van vrije meningsuiting in het bijzonder met betrekking tot journalistiek anderzijds. *In casu* werd een foto van de geboorteakte van de klager als visuele context gebruikt bij een artikel op de website en de mobiele applicatie van de verweerder. In deze context kunnen de vermeende schendingen als volgt worden behandeld:
 - i. inbreuk op artikel 5.1.a) *juncto* 6.1 AVG vanwege het niet beschikken over een rechtsgrond voor de verwerking van de foto van de geboorteakte van de klager;
 - ii. inbreuk op artikel 5.1.a) AVG vanwege een gebrek aan behoorlijkheid en transparantie en voorafgaande communicatie met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens van de klager;

- iii. inbreuk op artikel 5.1.b) en 5.1.c) AVG vanwege het niet vervullen van de principes van doelbinding en dataminimalisatie; en
- iv. inbreuk op artikel 9 AVG vanwege het verwerken van een bijzondere categorie van persoonsgegevens van de klager.

II.1. Beschrijving van de verwerking

7. De verweerder is een uitgever van een krant met een dagelijks bereik van ongeveer 2 miljoen lezers.¹ Het publiceren van de foto van de geboorteakte van de klager gebeurde volgens een medewerker van de verweerder binnen de context van “*de maatschappelijke discussie over het schandaal dat recent in de openbaarheid kwam rond het verhandelen van kinderen in zeer bedenkelijke omstandigheden*”.² De verweerder voert omtrent dit onderwerp een journalistiek onderzoek en publiceert op 14 december 2023 een getuigenis van een moeder die beviel onder volledige narcose en tijdens de bevalling gesteriliseerd werd zonder haar toestemming.³ De foto van de geboorteakte van de klager wordt op 16 december 2023 gepubliceerd bij een vervolgstuk op de getuigenis van de moeder. Dit artikel laat experts aan het woord om uitleg te geven over de potentiële strafbaarheid van de feiten uit de getuigenis. De foto van de geboorteakte wordt in deze context als bewijsstuk gebruikt en wordt naast een foto van één van de experts bij het online artikel geplaatst (hierna de “litigieuze foto”).⁴ Het is de publicatie van de foto van de geboorteakte die aan de basis ligt van de klacht in onderhavig dossier.

II.1.1. De voorstelling van de feiten

8. De verweerder stelt dat de litigieuze foto als visuele context bij het artikel gebruikt werd en niet tot doel had de klager te identificeren.⁵ De tekst op de litigieuze foto zou dermate klein zijn, zodat een normale lezer op de onlinewebsite en de app van de verweerder niet in staat zou zijn geweest om de tekst te lezen, of de klager te identificeren.⁶
9. De verweerder is van oordeel dat het niet schetsen van de context van de publicatie de feiten verkeerd voorstelt. Zo werd de litigieuze foto enkel op de onlineversie van de krant gepubliceerd en niet in de papieren krant, waardoor de litigieuze foto in de eerste plaats erg

¹ Jaarverslag 2023 van de verweerder.

² Bijlage 7 aan stuk 1, Klachtenformulier van 2 april 2024. Dit standpunt werd gemaakt door een medewerker van de verweerder tijdens de communicatie tussen de klager en de verweerder.

³ Randnummers 2 en 5 van stuk 20, Conclusie van dupliek.

⁴ *Ibid.* randnummer 9-12.

⁵ *Ibid.* randnummer 168.

⁶ *Ibid.* randnummers 134, 150, 189, 202 en 249.

klein was. Daarnaast blijft het online artikel niet op dezelfde manier toegankelijk als een artikel in de papieren krant en kan het aangepast worden, wat in dit geval gebeurde.⁷

10. De verweerder stelt dat de klager door kunstgrepen de litigieuze foto heeft uitvergroot. Zij benoemt deze kunstgreep als misleidend voor de Geschillenkamer waardoor deze op basis van onjuiste informatie beslist heeft dat de klacht klaar is voor een behandeling ten gronde.⁸
11. De klager bevestigt dat de foto die bij de klacht werd gevoegd een uitvergrootte versie van de litigieuze foto is, wat niet wegneemt dat het nog steeds gaat om de litigieuze foto die samen met het online artikel werd gepubliceerd. Gezien de klager de litigieuze foto heeft kunnen uitvergrooten en leesbaar voorstellen, stelt zij dat elke andere lezer van het artikel dit ook had kunnen doen, waardoor de klager de feiten niet verkeerd heeft voorgesteld.⁹

De Geschillenkamer oordeelt als volgt

12. Het karakter van het bewijsmateriaal dat door de klager werd bijgevoegd bij de klacht valt onder de appreciatiebevoegdheid van de Geschillenkamer. Aan de hand van de bijgevoegde foto's in de conclusie van dupliek van de verweerder stelt de Geschillenkamer vast dat de foto die door de klager werd bijgevoegd bij de klacht erg uitvergroot is, maar dat louter uitvergrooten van een bewijsstuk *in casu* geen misleidend karakter heeft, gezien het niet onmogelijk was om de foto leesbaar te maken.¹⁰

II.1.2. Het voorwerp van de klacht

13. Na de eerste communicatie tussen de klager en de verweerder werd de litigieuze foto verwijderd van het online artikel, waardoor de verwerking vandaag niet meer bestaat zoals op het ogenblik van de eerste communicatie tussen de klager en de verweerder.
14. Volgens de klager bestaat het voorwerp van de klacht nog steeds en kan de klacht niet geseponneerd worden gezien de verweerder niet heeft aangetoond dat zijn processen in verband met het verwerken van soortgelijke gegevens aangepast zijn.¹¹ De klager staft deze opvatting aan de hand van een, volgens de klager, soortgelijke publicatie van persoonsgegevens in de krant van de verweerder. Daarnaast verwijst de klager nogmaals

⁷ Randnummers 20-24 stuk 20, Conclusie van dupliek.

⁸ *Ibid.* randnummers 25-28.

⁹ Randnummer 4 van stuk 17, Conclusie van repliek.

¹⁰ Overweging 26 AVG verduidelijkt dat de beginselen van gegevensbescherming gelden voor elk gegeven betreffende een identificeerbare natuurlijke persoon. "Om te bepalen of een natuurlijke persoon identificeerbaar is, moet rekening worden gehouden met alle middelen waarvan redelijkerwijs valt te verwachten dat zij worden gebruikt door de verwerkingsverantwoordelijke of door een andere persoon om de natuurlijke persoon direct of indirect te identificeren."

¹¹ Sepotbeleid van de Geschillenkamer, Sepotgrond B.6, p. 15, <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/sepotbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>.

naar het sepotbeleid van de Geschillenkamer en stelt dat zelfs al is de verwerking stopgezet, deze stopzetting het optreden van de Geschillenkamer niet uitsluit.¹²

15. De verweerder verwijst in dit opzicht naar sepotgrond B.1 van de Geschillenkamer. Zij stelt dat de Geschillenkamer een klacht in principe zal seponeren wanneer de verweerder de nodige maatregelen heeft genomen om de situatie waarover de klacht gaat te verhelpen. Gezien de litigieuze foto verwijderd werd na het eerste contact met de klager is het voorwerp van de klacht verdwenen en kan de klacht geseponeerd worden.¹³

De Geschillenkamer oordeelt als volgt

16. De verwijzing door de klager naar een gelijkaardige publicatie is niet relevant voor de verdere behandeling van deze klacht, gezien dergelijke publicatie losstaat van de voorliggende publicatie en de gegevensverwerkingen die verband houden met de klager. Daarnaast verwerpt de Geschillenkamer de opvatting van de verweerder over het verdwijnen van het voorwerp van de klacht. De Geschillenkamer oordeelt dat het voorwerp van de klacht de rechtmatigheid van de verwerking op het moment van de feiten betreft en niet het recht op gegevenswissing. Dat de litigieuze foto werd verwijderd na de eerste communicatie tussen de klager en de verweerder neemt niet weg dat de verwerking heeft plaatsgevonden en dat deze potentieel onrechtmatig was.¹⁴ Gezien het voorwerp van de klacht nog bestaat, verwerpt de Geschillenkamer het verzoek van de verweerder om de klacht te seponeren.

II.1.3. De verwerkingsverantwoordelijke en de litigieuze verwerking

17. De verweerder erkent dat zij verwerkingsverantwoordelijke is voor het verwerken van de oorspronkelijke litigieuze foto en de volgens de verweerder onleesbare tekst.¹⁵ De verweerder stelt dat de klager een dubbele uitvergroting heeft moeten gebruiken om de tekst op een leesbare manier af te beelden. Zij stelt dat dit gebeurde door eerst digitaal in te zoomen op de litigieuze foto, deze ingezoomde versie daarna af te drukken en vervolgens met een zoomlens te fotograferen.¹⁶ Volgens de verweerder kan dit gezien worden als een nieuwe verwerking door een andere partij dan de verweerder, namelijk door de klager.¹⁷

¹² Randnummer 5 van stuk 17, Conclusie van repliek.

¹³ Randnummer 31-33 van stuk 20, Conclusie van dupliek.

¹⁴ Zie Marktenhof in *Mediahuis asset deal* (HvB 3 september 2025, 2025/AR/254, p.11): “[...] *Onder meer om deze reden stelde de Geschillenkamer een sepotbeleid op. Deze beleidsnota verleent echter een vermeende verwerkingsverantwoordelijke geen subjectief recht op een sepot en dit in weerwil van wat Mediahuis daaromtrent betoogt. Mediahuis kan ook geen subjectief recht op een sepot putten uit een vermeende ‘vaste beslissingspraktijk’ van de GBA. Elk dossier moet apart op zijn of haar merite beoordeeld worden door zowel de GBA als het Marktenhof.*” (de Geschillenkamer onderlijnt en benadrukt).

¹⁵ Randnummer 158 van stuk 20, Conclusie van dupliek.

¹⁶ *Ibid.* randnummers 142-149.

¹⁷ *Ibid.* randnummers 155 en 158.

18. Daarnaast stelt de verweerder dat de interpretatie van het gegevensbeschermingsrecht door de klager problematisch is. De verweerder verduidelijkt dit punt aan de hand van een volgens haar analoog voorbeeld. De verweerder stelt dat indien een derde een databank maakt met alle foto's van gezichten die de verweerder publiceert en deze afgebeelde betrokkenen ondubbelzinnig identificeert aan de hand van fysieke kenmerken, deze derde een nieuwe verwerking verricht. De oorspronkelijke verwerking, het publiceren van foto's van gezichten, is niet hetzelfde als de verwerking van biometrische gegevens ter identificatie van afgebeelde betrokkenen. Dit is volgens de verweerder analoog aan het inzoomen op de tekst zichtbaar op de litigieuze foto.¹⁸

De Geschillenkamer oordeelt als volgt

19. Het voorwerp van de klacht betreft de publicatie van de litigieuze foto door de verweerder als verwerkingsverantwoordelijke. Waarbij de inhoud van de litigieuze foto persoonsgegevens zijn van een identificeerbare natuurlijke persoon.¹⁹
20. Daarnaast oordeelt de Geschillenkamer dat het voorbeeld van de verweerder in verband met het identificeren van mensen afgebeeld op een foto van een massa of een groepsfoto niet relevant is, gezien deze een verwerking van biometrische aard zou zijn indien de hulp van bepaalde technische middelen de unieke identificatie of authenticatie mogelijk zou maken,²⁰ terwijl het leesbaar maken van namen op een geboorteakte geen identificatie mogelijk maakt aan de hand van fysiologische kenmerken van de betrokkene en dus geen verwerking van biometrische aard is.²¹
21. De publicatie van de foto vormt het voorwerp van de klacht, en het feit dat op deze foto persoonsgegevens *kunnen* waargenomen worden, ongeacht de manipulaties die daardoor zouden moeten uitgevoerd worden, volstaat om vast te stellen dat er persoonsgegevens in de zin van artikel 4.1) AVG worden verwerkt waarop de AVG van toepassing is (art. 2.1 AVG).

II.2. Procesbelang van de klager

II.2.1. Klacht ten behoeve van de katholieke kerk

22. De verweerder verzoekt de Geschillenkamer om de klacht te seponeren gezien de klager geen procesbelang zou hebben. De verweerder stelt dat de klacht werd ingediend ten behoeve van de katholieke kerk. De klager zou nooit haar gegevensbeschermingsrechten hebben uitgeoefend.²²

¹⁸ *Ibid.* randnummer 156.

¹⁹ Overweging 26 AVG.

²⁰ Overweging 51 AVG.

²¹ Art. 4.14 AVG.

²² Randnummers 63-64 stuk 20, Conclusie van dupliek.

23. Daarnaast stelt de verweerder dat het aan de hand van de overtuigingen van de klager en haar positie binnen de kerk duidelijk is dat zij haar rechten enkel uitoefent ten behoeve van de katholieke kerk.²³ Gezien de verweerder stelt dat de klacht ten behoeve van de kerk werd ingediend, heeft de katholieke kerk procesbelang nodig, wat *in casu* niet het geval is.²⁴ De keuze van de klager om zich te laten vertegenwoordigen door een advocaat die voorheen reeds optrad voor de katholieke kerk, benadrukt nogmaals de betrokkenheid van de kerk volgens de verweerder.²⁵
24. Ten slotte stelt de verweerder dat het doel van deze klacht in het algemeen het voorkomen van publicaties betreffende bewijsstukken en persoonsgegevens van betrokkenen bij misbruiken van de kerk inhoudt.²⁶ Het opleggen van een algemeen verbod aan de hand van een klacht gaat in tegen een andere beslissing van de Geschillenkamer.²⁷
25. De klager stelt dat zij zelf ontegensprekelijk belang heeft om haar klacht in te dienen.²⁸
De Geschillenkamer oordeelt als volgt
26. Artikel 77 van de AVG bepaalt dat iedere betrokkene het recht heeft een klacht in te dienen bij een toezichthoudende autoriteit, indien hij van mening is dat de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens inbreuk maakt op de AVG. Een klacht kan worden ingediend wanneer een schending van de rechten van de betrokkene plaatsvindt (de Hoofdstuk III rechten), maar klachten in het algemeen kunnen betrekking hebben op elke schending van de AVG door een verwerking van persoonsgegevens van de klager.²⁹
27. Artikel 58 WOG bepaalt dat eenieder een klacht kan indienen bij de GBA. De Geschillenkamer heeft evenwel gepreciseerd dat het gaat over eenieder met voldoende belang.³⁰ Een klager moet kunnen aantonen op welke manier hij persoonlijk in verband kan worden gebracht met de aangeklaagde verwerking.³¹

²³ *Ibid.* randnummers 66-70.

²⁴ *Ibid.* randnummer 72.

²⁵ *Ibid.* randnummers 73-75.

²⁶ *Ibid.* randnummers 76-82.

²⁷ Beslissing ten gronde 79/2021 van de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, raadpleegbaar op: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/beslissing-ten-gronde-nr.-79-2021.pdf>.

²⁸ Randnummer 7 van stuk 17, Conclusie van repliek.

²⁹ EDPB, Internal EDPB Document 06/2020 on preliminary steps to handle a complaint: Admissibility and vetting of complaints, adopted on 15 December 2020 p.3, raadpleegbaar op: https://www.edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/internal-documents/internal-edpb-document-62020-preliminary-steps_en_en.

³⁰ Beslissing ten gronde 80/2020 van de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, p.11, raadpleegbaar op: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/beslissing-ten-gronde-nr.-80-2020.pdf>.

³¹ GBA Nota inzake de positie van de klager in de procedure bij de Geschillenkamer, 15 februari 2021, p.2, raadpleegbaar op: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/nota-inzake-de-positie-van-de-klager-in-de-procedure-bij-de-geschillenkamer.pdf>.

28. Gezien de informatie die op de litigieuze foto werd vermeld de naam van de klager was, wat als identificatiekenmerk wordt beschouwd, oordeelt de Geschillenkamer dat de klager als betrokkene over voldoende belang beschikt om een klacht in te dienen.

II.2.2. Nevenvorderingen van de klager.

29. De klager vordert een schikking in de vorm van een financiële tegemoetkoming om de morele schade te vergoeden en de kosten te compenseren die zij heeft moeten maken om haar rechten te doen gelden. Daarnaast vraagt de klager om een administratieve geldboete aan de verweerder op te leggen.³²
30. De verweerder verzoekt op grond van deze vorderingen om een seponering uit te spreken gezien hieruit zou blijken dat de klager een klacht indiende om een schadevergoeding te krijgen en een administratieve geldboete op te laten leggen, wat niet overeenkomt met het belang om een klacht in te dienen.³³

De Geschillenkamer oordeelt als volgt

31. De vordering van de klager om een financiële tegemoetkoming te krijgen behoort niet tot de bevoegdheid van de Geschillenkamer.³⁴
32. De partijen kunnen zich niet mengen op welke wijze dan ook bij het bepalen van de opportuniteit of de omvang van de sanctie.³⁵

II.3. Over de vermeende inbreuken op de AVG

II.3.1. Uitzondering van verwerking voor journalistieke doeleinden onder het nationaal regime

33. De verweerder werpt het uitzonderingsregime voor verwerkingen van journalistieke doeleinden op en benadrukt het belang hiervan met betrekking tot de bescherming van de grondrechten van vrije meningsuiting en het recht op informatie.³⁶ Dit uitzonderingsregime gaat onder meer over uitzonderingen voor bepaalde rechten van betrokkenen.
34. Artikel 85 AVG bepaalt dat lidstaten de mogelijkheid hebben om via hun nationale wetgeving het recht op bescherming van persoonsgegevens in overeenstemming te brengen met het recht op vrijheid van meningsuiting en van informatie, daaronder begrepen

³² Stuk 17, Conclusie van repliek p.8.

³³ Stuk 20, Conclusie van dupliek derde en vierde voorafgaand middel.

³⁴ GBA, 15 juli 2021, beslissing 79/2021 p.15.

³⁵ HvJEU, 7 december 2023, gevoegde zaken C-26/22 en C-64/22, ECLI:EU:C:2023:958, UF en AB t. Land Hessen, in tegenwoordigheid van SCHUFA Holding AG (Schufa en Land Hessen Arrest), randnummer 68, Marktenhof, 1 december 2021, AR/1044 p.25.

³⁶ Stuk 20, Conclusie van dupliek, p.6.

de verwerking voor journalistieke doeleinden. De lidstaten kunnen uitzonderingen of afwijkingen vaststellen voor verwerkingen voor journalistieke doeleinden indien deze noodzakelijk zijn om het recht op bescherming van persoonsgegevens in overeenstemming te brengen met de vrijheid van meningsuiting en van informatie.

35. Artikel 85 AVG wordt geïmplementeerd in artikel 24 van de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna “WVP”). Het invoeren van de journalistieke uitzondering is afhankelijk van de inachtneming van de deontologische code voor journalistiek wanneer persoonsgegevens worden verwerkt met als doel het verspreiden van informatie ten behoeve van het publiek.
36. Hieruit volgt dat er drie cumulatieve voorwaarden gelden om beroep te kunnen doen op de journalistieke uitzondering. De verwerking moet (i) voor journalistieke doeleinden zijn, (ii) noodzakelijk zijn in een democratische samenleving en (iii) overeenstemmen met de deontologische code voor journalistiek.
37. **Journalistieke doeleinden** worden zeer ruim ingevuld aan de hand van rechtspraak van het Europees Hof van Justitie. In het arrest “*Satamedia*” oordeelt het Hof dat het doel van journalistieke verwerking “*de bekendmaking aan het publiek van informatie, meningen of ideeën, ongeacht het overdrachtsmedium*” is.³⁷ Deze invulling door het Hof komt grotendeels overeen met de voorwaarden die in artikel 24.1 WVP worden opgelegd. Het staat vast dat de litigieuze foto werd verwerkt voor journalistieke doeleinden, namelijk het verspreiden van persoonsgegevens met het oog op informatieverstrekking aan het publiek.³⁸
38. **Het criterium van noodzaak in een democratische samenleving** wordt ingevuld door het Europees Hof van de Rechten van de Mens.³⁹ Rechtspraak van het Europees Hof van Justitie verwijst naar dit criterium en oordeelt dat elke verwerking van gegevens voor journalistieke doeleinden 'noodzakelijk' moet zijn in een democratische samenleving en in deze context een evenwicht moet vinden tussen de vrijheid van meningsuiting en de bescherming van persoonsgegevens. *In casu* is het belangrijk om na te gaan of de publicatie van de litigieuze foto noodzakelijk was voor het bereiken van het journalistieke doel. Deze afwegingstoets zal plaatsvinden in Sectie II.3.2. Rechtmatigheid van de verwerking hieronder.⁴⁰

³⁷ HvJEU, 16 december 2008, C-73/07, ECLI:EU:C:2008:727, Satakunnan Markkinapörssi en Satamedia, (Satamedia), <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?uri=CELEX:62007CJ0073>.

³⁸ Art 24 WVG.

³⁹ EHRM, 18 januari 2011, 931/13, CE:ECHR:2017:0627JUD000093113, Satakunnan Markkinapörssi oy and Satamedia oy v. Finland randnummer 165, [https://hudoc.echr.coe.int/fre#{%22itemid%22:\[%22001-175121%22\]}](https://hudoc.echr.coe.int/fre#{%22itemid%22:[%22001-175121%22]})

⁴⁰ HvJEU Conclusie van de Advocaat Generaal, 8 mei 2008, C-73/07, *Satamedia*, randnummer 80.

39. **Overeenstemmen met de deontologische code van de journalistiek** wordt door de WVP als extra criterium opgelegd om beroep te kunnen doen op de journalistieke uitzondering van artikel 85 AVG.⁴¹ Artikel 23 van de Code van de Raad voor de Journalistiek bepaalt dat journalisten het privéleven van personen moeten respecteren en dat ze het niet verder mogen aantasten dan noodzakelijk in het maatschappelijk belang van de berichtgeving. In se komt de afweging i.v.m. de correcte naleving van de deontologische code aan de Raad voor de Journalistiek toe. Dit verhindert niet dat de Geschillenkamer bevoegd blijft voor het toezicht op de naleving en de handhaving van de AVG en met name het rechtmatigheidsprincipe. Zij het dat de Geschillenkamer hier uiteraard terughoudend zal optreden.

De Geschillenkamer oordeelt als volgt

40. Het journalistieke karakter van de publicatie van het artikel, met inbegrip van de publicatie van de litigieuze foto, kan niet worden betwist en er zijn geen andere doeleinden die de verweerder met de publicatie nastreeft. Daartegenover staat dat het voorwerp van de klacht geen verzoek tot gegevenswissing vanwege de klager betreft, vermits de verwijdering reeds plaatsvond uit eigen beweging door de verweerder. Zou het voorwerp van de klacht al betrekking hebben gehad op een verzoek tot verwijdering van de litigieuze foto, *quod non*, dan nog heeft dit aspect niet langer relevantie en is het opwerpen van het uitzonderingsregime ex artikel 24 WVP dan ook niet pertinent.
41. Het voorwerp van de klacht betreft daarentegen de rechtmatigheid van de verwerking binnen dit journalistiek kader. Het uitzonderingsregime voor de journalistiek heeft geen betrekking op de vereiste van rechtmatigheid voor de verwerking van persoonsgegevens (artikel 6 behoort met name niet tot de opsomming van wettelijke bepalingen die worden ‘vrijgesteld’ door het uitzonderingsregime). Het feit dat de beoordeling van de rechtmatigheid in een journalistieke context terughoudend moet worden ingevuld, doet hieraan geen afbreuk. Dit behoort echter tot de afweging binnen de rechtmatigheidstoetsing onder artikel 6.1 AVG.

II.3.2. Rechtmatigheid van de verwerking

42. Om te voldoen aan het principe van rechtmatigheid van verwerking van artikel 5.1.a) AVG, moet een verwerking gebaseerd zijn op één van de gronden die zijn opgenomen in artikel 6.1 AVG. Artikel 5.2 AVG legt een verantwoordingsplicht op aan de verwerkingsverantwoordelijke, deze moet de naleving van haar verplichtingen onder de AVG kunnen aantonen.

⁴¹ Art 24 WVP.

43. De klager stelt dat de verwerking onrechtmatig is, gezien er geen toestemming werd gegeven om de litigieuze foto te publiceren en omdat de verweerder geen beroep kon doen op een gerechtvaardigd belang. De verwerking zou niet noodzakelijk zijn geweest om de gerechtvaardigde belangen van noch de moeder van de klager, noch de verweerder te behartigen.⁴² De klager stelt dat de publicatie van de litigieuze foto, waar haar naam, die van haar biologische moeder en adoptieouders, leesbaar waren niet noodzakelijk was om de getuigenis van de biologische moeder van de klager te bewijzen. De klager stelt daarnaast dat deze stelling *de facto* door de verweerder wordt gevolgd, gezien zij stelt dat de litigieuze foto met tekst niet leesbaar was voor de normale lezer.⁴³
44. Daarnaast stelt de klager dat de verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met haar belangen en fundamentele rechten. Het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer weegt volgens de klager zwaarder door op het gerechtvaardigd belang van de verweerder. De klager stelt dat enkel haar directe familie op de hoogte was van de adoptie en van de identiteit van haar biologische moeder. Mensen uit de intieme kring van de klager waren hiervan niet op de hoogte en de klager wenste dit zo te houden.⁴⁴
45. De verweerder stelt dat het publiceren van de litigieuze foto noodzakelijk was voor het behartigen van de gerechtvaardigde belangen van de biologische moeder en van zichzelf. Zo stelt de verweerder dat de moeder belang had bij het geven van een publieke getuigenis die door bewijzen werd ondersteund enerzijds en had de verweerder belang bij het publiceren om haar rol als publieke waakhond uit te oefenen anderzijds.⁴⁵ Hierbij sluit de verweerder het gebruik van toestemming van de klager uit als rechtmatigheidsgrond, gezien de voorwaarden van artikel 6.1 van de AVG niet cumulatief zijn.⁴⁶
46. De verweerder beroept zich op artikel 6.1.f) AVG om de rechtmatigheid van de verwerking te bewijzen. Ze stelt dat de litigieuze foto noodzakelijk was voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van (i) het slachtoffer om haar verhaal over misbruik door de katholieke kerk te doen en (ii) verweester om verslag uit te brengen van de gedocumenteerde getuigenis over mensenhandel door de katholieke kerk, en (b) er geen zwaarder wegende belangen of grondrechten en fundamentele vrijheden van de klager waren, zodanig dat is voldaan aan de voorwaarden van artikel 6.1.f) AVG, en de verwerking bijgevolg rechtmatig is.⁴⁷

De Geschillenkamer oordeelt als volgt

⁴² Randnummer 8-9 van stuk 17, Conclusie van repliek.

⁴³ *Ibid.*, randnummer 9.

⁴⁴ *Ibid.*

⁴⁵ Randnummer 90 van stuk 20, Conclusie van dupliek.

⁴⁶ *Ibid.*, randnummers 93-98 en 180-181.

⁴⁷ *Ibid.*, randnummer 182.

47. Artikel 6.1.f) van de AVG bepaalt dat een verwerking alleen rechtsgeldig is indien deze aan ten minste één van de voorwaarden opgesomd in artikel 6.1.a) t.e.m. f) AVG voldoet. De Geschillenkamer heeft reeds geoordeeld dat het niet mogelijk is om als verwerkingsverantwoordelijke gebruik te maken van meerdere rechtsgronden voor één verwerking.⁴⁸ Het feit dat de verweerder stelt enkel gebruik te maken van artikel 6.1.f) AVG betreffende de publicatie van het artikel van de litigieuze foto, sluit de vereiste van de toestemming van de klager artikel 6.1.a) AVG uit.
48. Het Hof van Justitie heeft verduidelijkt dat er aan drie cumulatieve voorwaarden moet worden voldaan opdat de verwerkingsverantwoordelijke zich rechtmatig kan beroepen op artikel 6.1.f) AVG.⁴⁹ In het *Rigas Arrest* oordeelt het Hof dat de verwerkingsverantwoordelijke moet kunnen aantonen dat:
- i. de belangen die deze met de verwerking nastreeft, als gerechtvaardigd kunnen worden beschouwd (de ‘doeltoets’);
 - ii. de beoogde verwerking noodzakelijk is voor de verwezenlijking van deze belangen (de ‘noodzakelijkheidstoets’); en
 - iii. de afweging van deze belangen ten opzichte van de belangen, fundamentele vrijheden en grondrechten van de betrokkene doorweegt in het voordeel van de verwerkingsverantwoordelijke (de ‘afwegingstoets’).
49. De verweerder stelt terecht dat de verwerking een publicatie voor een journalistiek doeleinde was, waarmee rekening moet worden gehouden bij de belangenafweging.⁵⁰ De Geschillenkamer zal rekening houden met het belang van zulke publicaties ten opzichte van de belangen van de klager.
50. Alvorens de voorwaarden te toetsen verduidelijkt de Geschillenkamer haar standpunt omtrent het zogenaamde rechtmatig belang van de biologische moeder bij het publiceren van de litigieuze foto. De Geschillenkamer oordeelt dat de biologische moeder geen verwerkingsverantwoordelijke is in de zin van artikel 4.7 AVG gezien de keuze om de litigieuze foto te publiceren een journalistieke keuze was volgens de verweerder. De biologische moeder wordt volgens de Geschillenkamer gezien als een betrokkene die op basis van haar akkoord werd geïnterviewd en gefotografeerd met de kopie van de geboorteakte.⁵¹ De beslissing om de foto met identificatiegegevens van de klager te

⁴⁸ Beslissing ten gronde 55/2021 van de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, raadpleegbaar op: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/beslissing-ten-gronde-nr.-55-2021.pdf> en beslissing ten gronde 138/2021 raadpleegbaar op: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/beslissing-ten-gronde-nr.-138-2021.pdf>.

⁴⁹ HvJEU, 4 mei 2017, C-13/16, ECLI:EU:C:2017:336, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde Rīgas pašvaldības SIA ‘Rīgas satiksme’ (Rigas arrest), <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?uri=CELEX:62016CJ0013&randnummer=28>.

⁵⁰ Randnummers 183-189 van stuk 20, Conclusie van dupliek.

⁵¹ Art. 4.1 AVG.

publiceren met het oog op informatieverstrekking aan het brede publiek omtrent praktijken die zouden zijn toegepast door de katholieke kerk, werd enkel en alleen genomen door de verweerder. Uit geen enkel feitelijk element van het dossier blijkt dat de biologische moeder ook maar enige impact had op de bepaling van het doel en de middelen in de zin van art. 4.7) AVG.⁵² Hieruit volgt dat alleen de verweerder de verwerkingsverantwoordelijke is voor de publicatie van de litigieuze foto en daarom verantwoordelijk is voor het naleven van de verplichtingen overeenkomstig artikel 5.1 en 5.2 AVG, de verwerkingsverantwoordelijke is gehouden zich te verantwoorden aan de hand van zijn eigen gerechtvaardigd belang.⁵³

i. Doeltoets

51. Het legitieme “belang” van een verwerking is niet hetzelfde als het “doeleinde” van een verwerking zoals genoemd in artikel 5.1.b) AVG. Het “doeleinde” is de specifieke reden waarom de persoonsgegevens verwerkt worden, terwijl het “belang” het gehele plaatje of algehele voordeel is dat de verwerkingsverantwoordelijke verwacht wanneer hij de persoonsgegevens zal verwerken.⁵⁴ Dit betekent dat in deze eerste toets wordt nagegaan of het nagestreefde belang als gerechtvaardigd kan worden beschouwd.
52. Gezien het verwerken van de litigieuze foto een verwerking voor journalistieke doeleinden is, kan de Geschillenkamer het effectieve belang van de verweerder hieruit afleiden. Het belang van de verweerder om de litigieuze foto te publiceren kan worden gekaderd binnen **haar rol als publieke waakhond en het informeren van de bevolking van feiten met betrekking tot het publiek belang**, zodanig dat dit belang van de verweerder door de Geschillenkamer wordt aangemerkt als gerechtvaardigd.

b. Noodzakelijkheidstoets

53. Het concept van de noodzakelijkheid is een autonoom concept binnen het Europees recht, het moet geïnterpreteerd worden op een wijze die past binnen het gegevensbeschermingsrechtelijk kader.⁵⁵ De Geschillenkamer wijst erop dat bij de beoordeling of er sprake is van een “noodzakelijke” verwerking, de verwerkingsverantwoordelijke dient na te gaan of het nagestreefde gerechtvaardigd belang niet op een even doeltreffende wijze gerealiseerd kan worden met alternatieve middelen die

⁵² Artikel 4 AVG

[...]

7) „verwerkingsverantwoordelijke”: een natuurlijke persoon of rechtspersoon, een overheidsinstantie, een dienst of een ander orgaan die/dat, alleen of samen met anderen, het doel van en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens vaststelt; wanneer de doelstellingen van en de middelen voor deze verwerking in het Unierecht of het lidstatelijke recht worden vastgesteld, kan daarin worden bepaald wie de verwerkingsverantwoordelijke is of volgens welke criteria deze wordt aangewezen;

⁵³ EDPB Guidelines 1/2024 on processing of personal data based on Article 6(1)(f) GDPR, https://www.edpb.europa.eu/system/files/2024-10/edpb_guidelines_202401_legitimateinterest_en.pdf.

⁵⁴ *Ibid.* randnummer 14.

⁵⁵ zie HvJEU, 16 december 2008, C-524/06, Huber (ECLI:EU:C:2008:724), randnummer. 52 en randnummer 28 EDPB guidelines 1/2024.

minder ingrijpend zijn voor de fundamentele rechten en vrijheden van de betrokkene.⁵⁶ Daarnaast moet de voorwaarde inzake de noodzaak van de verwerking samen worden onderzocht met het beginsel van minimale gegevensverwerking van artikel 5.1.c) van de AVG, op grond waarvan persoonsgegevens “*toereikend [moeten] zijn, ter zake dienend en beperkt [...] tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt*”.⁵⁷

54. De verweerder stelt dat het publiceren van de litigieuze foto heeft bijgedragen tot het maatschappelijk debat en dat het nagestreefde gerechtvaardigde belang niet op een even doeltreffende wijze gerealiseerd kon worden zonder de publicatie. De verweerder verwijst hiervoor naar een analoge situatie uit 2014 waar de biologische moeder een gelijkaardige getuigenis deed zonder bewijsstuk. De verweerder stelt dat niemand haar geloofde.⁵⁸ Daarnaast stelt de verweerder dat er rekening werd gehouden met het principe van dataminimalisatie gezien de persoonsgegevens van de klager enkel op de foto staan en niet in het artikel zelf, waardoor de naam van de klager, als zoekterm, niet zal leiden tot het artikel en niet zou teruggevonden worden door internet zoekmotoren en dat de persoonsgegevens niet leesbaar zouden zijn voor de gewone lezer.⁵⁹
55. De verweerder stelt voorts dat het publiceren van de litigieuze foto toereikend, ter zake dienend en beperkt was tot wat noodzakelijk was om het doeleinde te bereiken.⁶⁰ Het doel van de verwerking is het leveren van bewijs bij de getuigenis van de biologische moeder van de klager.⁶¹ Ten eerste zou dit doel enkel bereikt kunnen worden door een foto van de kopie van de geboorteakte te nemen.⁶² Ten tweede werd de litigieuze foto gepubliceerd bij een artikel over de strafbaarheid van gedwongen adopties op een wijze die het voor de normale lezer onleesbaar maakte.⁶³ De verweerder benadrukt dat zij niet tot doel had om de identiteit van de klager bekend te maken.⁶⁴
56. De litigieuze foto werd gepubliceerd nadat de discussie van maatschappelijk belang weer meer belangstelling genoot. Het artikel omtrent de getuigenis van de moeder samen met de cijfers van mogelijke slachtoffers zoals gepubliceerd door de verweerder op 14 december 2023 zorgde voor een spontane getuigenis afgelegd in de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Pas twee dagen later werd de litigieuze foto gepubliceerd als

⁵⁶ HvJEU, 4 juli 2023, C-252/21, (ECLI:EU:C:2023:537) Meta v. Bundeskartellamt, randnummer. 108 en randnummer 29 EDPB guidelines 1/2024.

⁵⁷ HvJEU, Meta v. Bundeskartellamt randnummer. 109; HvJEU, 11 december 2019, C-708/18, (ECLI:EU:C:2019:1064), Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA, randnummer. 48; HvJEU, 4 oktober 2024, C-621/22, (ECLI:EU:C:2024:857), Koninklijke Nederlandse Lawn Tennisbond, randnummers. 42-43 en 51-52 en rn 29 EDPB guidelines 1/2024.

⁵⁸ Randnummers 204-211 van stuk 20, Conclusie van dupliek.

⁵⁹ *Ibid.* 201-202.

⁶⁰ *Ibid.* randnummer 170.

⁶¹ *Ibid.* randnummer 100.

⁶² *Ibid.* randnummers 113-115.

⁶³ *Ibid.* randnummers 124 en 134.

⁶⁴ *Ibid.* randnummer 168.

bewijsstuk, terwijl de getuigenis van de moeder op dat moment al tot actieplannen had geleid.

57. Het feit dat de verweerder rekening hield met de mogelijke leesbaarheid van de litigieuze foto, door de moeilijk leesbare handgeschreven tekst uitermate klein te publiceren, maar deze niet onleesbaar of niet-identificeerbaar maakte voor elke lezer wijst erop dat er onvoldoende alternatieve minder ingrijpende middelen gebruikt werden om het gerechtvaardigd belang na te streven.
58. Een autoriteit zoals de GBA, waarvan de Geschillenkamer het administratief geschillenorgaan uitmaakt, zal zich in het algemeen terughoudend opstellen om de noodzakelijkheid van een verwerking in een journalistieke context te beoordelen. In dat kader speelt namelijk ook de deontologie van de journalist een rol, en in die zin de toetsing van de naleving van die deontologie door de bevoegde instanties (zoals de Raad voor Journalistiek), hoven en rechtbanken.
59. Desalniettemin heeft de Geschillenkamer ook de wettelijke plicht om de rechtmatigheid van dergelijke verwerkingen te beoordelen overeenkomstig artikel 6.1 AVG, temeer wanneer een betrokkene klacht indient ter zake (overeenkomstig artikel 77 AVG). De GBA is er immers toe gehouden de AVG in België op effectieve wijze te handhaven overeenkomstig artikel 4 WOG, en overeenkomstig de taken die aan de toezichthoudende autoriteiten zijn toebedeeld onder de Verordening (vgl. onder meer artikel 56-58 AVG).
60. In die zin speelt de context waarin de verwerking van de persoonsgegevens plaatsvindt een belangrijke rol: het gaat om een uitermate persoonlijke en gevoelige kwestie waar de verweerder als uitgever met de nodige omzichtigheid mee moet omgaan.
61. Het feit dat de klager als betrokkene geen publiek figuur is, en het feit dat de verweerder impliciet erkent dat het niet de bedoeling was dat de klager werd genoemd (zoals aangetoond in de argumentatie van de verweerder aangaande de stappen die de klager moest ondernemen om tot effectieve lezing van de haar betreffende persoonsgegevens over te gaan) maakt dat de verwerking niet noodzakelijk was voor het verzekeren van het gerechtvaardigd belang bij het nastreven van haar journalistieke objectieven.
62. Het niet vernoemen van de klager bij naam in het artikel als dusdanig geeft wel blijk van enige poging tot dataminimalisatie, maar volstaat niet om aan de noodzakelijkheidstoets te voldoen.
63. Gezien het bereiken van het gerechtvaardigd belang van de verweerder op een minder invasieve manier verwezenlijkt had kunnen worden, oordeelt de Geschillenkamer dat **er niet aan de noodzakelijkheidstoets werd voldaan**.

c. Afwegingstoets

64. Zoals de Europese wetgever ook in de preambule van de AVG heeft erkend, heeft het recht op gegevensbescherming “*geen absolute gelding*” en moet het “*conform het evenredigheidsbeginsel tegen andere grondrechten worden afgewogen*” (overweging 4 AVG). De vrijheid van meningsuiting en van informatie wordt in deze overweging expliciet genoemd. Het recht op gegevensbescherming kan op gespannen voet komen te staan met de vrijheid van meningsuiting en informatie.⁶⁵ Indien dit het geval is, noopt dit tot een afweging *in concreto*.
65. De Geschillenkamer dient klachten met betrekking tot vermeende inbreuken op de persoonsgegevensbeschermingswetgeving en verwerkingen voor journalistieke doeleinden zeer nauwkeurig en omzichtig te behandelen.⁶⁶ Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelt immers dat de pers een primaire functie als “publieke waakhond” heeft.⁶⁷
66. Wanneer de verwerkingsverantwoordelijke een gerechtvaardigd belang nastreeft en hiervoor persoonsgegevens verwerkt die noodzakelijk zijn om dit belang ter verwezenlijken, moet worden gecontroleerd dat het gerechtvaardigd belang zwaarder weegt dan de belangen of de fundamentele rechten en vrijheden van de betrokkene.⁶⁸
67. De verweerder stelt dat haar gerechtvaardigd belang om als publieke waakhond te fungeren en het publiek te informeren aan de hand van het publiceren van de litigieuze foto zwaarder doorwegen dan de belangen en de fundamentele rechten en vrijheden van de klager. Journalisten moeten dagelijks oordelen over de relevantie van informatie in verband met maatschappelijk relevante onderwerpen. Bij deze overweging beslissen ze of het relevant kan zijn voor het maatschappelijk debat om informatie over feiten en slachtoffers te publiceren.⁶⁹

⁶⁵ Vgl. KRANENBORG H., “Article 85. Processing and freedom of expression and information” in KUNER C., BYGRAVE L.A. en DOCKSEY C., *The EU General Data Protection Regulation – A Commentary*, Oxford University Press, 2020, (1202)1204: “Rules on privacy and data protection do not necessarily fit easily with the freedom of expression [...]”; vrije vertaling: “Regels voor privacy en gegevensbescherming zijn niet noodzakelijkerwijs makkelijk in overeenstemming te brengen met de vrijheid van meningsuiting.

⁶⁶ Voor de wetgever in het kader van het vaststellen van bepalingen inzake het gegevensbeschermingsrecht geldt deze terughoudendheid overigens ook, vgl. DE VRIES H.H., “Artikel 85” in ZWENNE G.J. en KRANENBORG H.R. (eds.), *Privacy- en gegevensbeschermingsrecht – AVG, UAVG en andere privacywetgeving*, Deventer, Wolters Kluwer, 2022, 331: “Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens volgt dat de wetgever buitengewoon terughoudend dient te zijn met het stellen van beperkingen aan de vrijheid van meningsuiting, nu dit recht van wezenlijk belang is met het oog op het goed functioneren van een democratische samenleving [...]”.

⁶⁷ Herhaaldelijk geformuleerd door het EHRM, recent ook in Arrest van 4 juli 2023, *Hurbain t. België*, <https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-225814>, randnummer 180.

⁶⁸ randnummer 31 EDPB guidelines 1/2024.

⁶⁹ randnummers 227-231 van stuk 20, Conclusie van dupliek.

68. De Geschillenkamer verwijst naar de doeltoets waarin werd vastgesteld dat het belang van de verweerder om zijn functie als publieke waakhond uit te oefenen en het informeren van het publiek als gerechtvaardigd belang geldt.
69. De verweerder bestempelt de klager als een pion van de kerk en stelt dat haar belangen dezelfde zijn, namelijk *“dat haar belangen om de feiten toegedekt te houden onlosmakelijk verbonden zijn met de belangen van de Katholieke Kerk om de feiten toegedekt te houden”*.⁷⁰
70. De verweerder stelt verder dat de klager een verkeerde verwachting heeft met betrekking tot het anonimiseren van een akte en dat het niet algemeen noodzakelijk is om deze te anonimiseren of te pseudonimiseren.⁷¹
71. Ten slotte benadrukt de verweerder de moeilijkheid van het maken van deze afweging en stelt dat er geen zwaarder wegende belangen en fundamentele rechten en vrijheden bestaan langs klagers zijde, waardoor er ook aan de afwegingstoets werd voldaan.
72. De afwegingstoets wordt door de Geschillenkamer verder uitgevoerd door het hanteren van de volgende stappen:⁷²
 - i. Het identificeren van de belangen, fundamentele vrijheden en grondrechten van betrokkenen;
 - ii. de impact van de verwerking op de betrokkenen, met betrekking tot: de aard van de te verwerken persoonsgegevens; de context van de verwerking; en de gevolgen van de verwerking;
 - iii. de redelijke verwachting van de betrokkenen;
 - iv. de finale afweging van tegengestelde rechten en belangen, met inbegrip van het nemen van verdere mitigerende maatregelen.
73. De Geschillenkamer gaat hierna over tot de behandeling van elk van deze onderdelen. Gezien de context van onderhavige klacht houdt de Geschillenkamer ook rekening met de elementen van de afweging betreffende de noodzakelijkheid van de verwerking in een democratische samenleving in het kader van de noodzakelijkheid van een publicatie met journalistiek doel.⁷³

⁷⁰ Ibid. randnummers 233-237.

⁷¹ Ibid. randnummers 238-246.

⁷² Vgl. EDPB, Guidelines 1/2024, blzn. 13 e.v.

⁷³ Zie HvJEU Conclusie van de Advocaat Generaal, 8 mei 2008, C-73/07, *Statamedia*, randnummer 80, EHRM, *Satakunnan Markkinapörssi oy and Satamedia oy v. Finland* in verband met de criteria van noodzakelijkheid van een publicatie in een democratische samenleving: de verwerking voor journalistieke doeleinden moet rekening houden met "(a) de bijdrage aan een debat van openbaar belang, (b) de bekendheid van de betrokken persoon, (c) het onderwerp van het bericht, (d) het eerdere gedrag van de betrokken persoon, (e) de inhoud, de vorm en de gevolgen van de publicatie, (f) de wijze waarop en de omstandigheden waarin de informatie is verkregen en (g) de waarheidsgetrouwheid ervan.

i. Het identificeren van de belangen, fundamentele vrijheden en grondrechten van betrokkenen

74. Artikel 6.1.f) AVG bepaalt dat de belangen en de fundamentele rechten en vrijheden van de betrokkene moeten worden afgewogen tegenover het gerechtvaardigd belang van de verwerkingsverantwoordelijke.
75. De Geschillenkamer stelt vast dat de verweerder de belangen van de klager gelijkstelt met die van de katholieke kerk en daardoor een vertekend beeld schetst. Er wordt geen melding gemaakt van de persoonlijke en sociale belangen die de klager had met betrekking tot de verwerkte persoonsgegevens. Nochtans, kan bezwaarlijk worden ontkend dat het feit dat de persoonsgegevens de klager betreffen en een zeer persoonlijk karakter hebben, een impact heeft op de klager zelf en dat dus met name deze belangen van de klager relevant zijn in de afwegingstoets. De klager maakt meermaals duidelijk dat enkel haar directe familie op de hoogte was van haar adoptie en dat haar intieme kring hier niets over wist. De gevolgen die door deze bekendmaking zijn veroorzaakt, zullen ongetwijfeld een impact hebben op de klager gezien een persoonlijk geheim gedeeld werd. Zelfs al zouden haar intieme kring en kennissen op de hoogte zijn van haar adoptie, dan nog zou het bekendmaken hiervan een persoonlijke of sociale impact kunnen hebben op de klager, gezien zij als slachtoffer bekend zou staan, terwijl zij niet op deze manier in het (publieke) debat over adoptie wenst te worden betrokken.
76. In haar belangenafweging maakt de verweerder geen duidelijke verwijzing naar de fundamentele rechten van de klager betreffende de eerbieding van het privé-, familie- en gezinsleven en het recht op gegevensbescherming⁷⁴, terwijl de publicatie van de litigieuze foto deze rechten heeft aangetast.

ii. De impact van de verwerking op de betrokkenen

77. Nadat de verwerkingsverantwoordelijke de potentiële belangen en fundamentele rechten en vrijheden heeft geïdentificeerd, dient hij na te gaan wat de waarschijnlijke impact zou kunnen zijn.⁷⁵
78. In het algemeen zal de impact van het verwerken van persoonsgegevens die **meer privaat van aard zijn**, groter en vaker negatiever zijn dan van persoonsgegevens die meer publiek zijn.⁷⁶ Persoonsgegevens met betrekking tot de afkomst van een slachtoffer van een

⁷⁴ Arts. 7 en 8 Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.

⁷⁵ randnummer 39 EDPB guidelines 1/2024.

⁷⁶ *Ibid.* randnummer 41.

gedwongen adoptie zal de Geschillenkamer beschouwen als meer privaat, doch niet als een bijzondere categorie van persoonsgegevens.⁷⁷

79. **De context van de verwerking** en de manier waarop deze gebeurt zal de impact beïnvloeden.⁷⁸ Voor de verwerking *in casu* gaat het om een relatief kleine hoeveelheid persoonsgegevens die een kleine groep betrokkenen treft: de moeder, adoptiefouders en de klager. Daarnaast werden de persoonsgegevens op een relatief moeilijk leesbare manier gepubliceerd, wat als impactbeperkend gezien kan worden, doch was de litigieuze foto niet volledig onleesbaar en bevatte ze persoonsgegevens van de klager. De Geschillenkamer stelt daarnaast vast dat het om persoonsgegevens gaat die voordien niet publiek gekend waren.
80. De verwerkingsverantwoordelijke dient rekening te houden met de **mogelijke emotionele impact** op de betrokkene die resulteert uit het verlies over de controle van de persoonsgegevens in kwestie.⁷⁹ De afweging van de gevolgen wordt gekaderd binnen de graad van ingrijpendheid van de verwerking. Hoe ingrijpender de verwerking hoe gedetailleerder de voorspelling van de gevolgen dient te gebeuren.⁸⁰ De Geschillenkamer stelt in elk geval vast dat de publicatie van de persoonsgegevens duidelijk een mogelijke emotionele impact heeft en kan hebben op de klager, zoals ook blijkt uit de klacht in onderhavig dossier.
81. Deze impact kan verder ingeschat worden aan de hand van de bekendheid van de klager, het eigenlijke onderwerp van de publicatie.
82. De berichtgeving over personen die zich in de publieke sfeer bevinden mag uitgebreider zijn dan die van personen die niet gekend zijn omwille van hun status.⁸¹ *In casu* is de klager een onbekende persoon bij het algemene publiek. De verweerder stelt dat de klager een bekende persoon is binnen het kerkelijk netwerk.⁸² Deze geringe vorm van bekendheid heeft echter weinig belang, gezien de doelgroep van het betrokken nieuwsmerk van de verweerder de brede bevolking is en niet uitsluitend leden van het kerkelijk netwerk.

⁷⁷ Artikel 9 AVG bepaalt dat “persoonsgegevens waaruit ras of etnische afkomst, politieke opvattingen, religieuze of levensbeschouwelijke overtuigingen, of het lidmaatschap van een vakbond blijken, en verwerking van genetische gegevens, biometrische gegevens met het oog op de unieke identificatie van een persoon, of gegevens over gezondheid, of gegevens met betrekking tot iemands seksueel gedrag of seksuele gerichtheid” deel uitmaken van de bijzondere categorie van persoonsgegevens.

⁷⁸ Randnummer 43 EDPB guidelines 1/2024.

⁷⁹ *Ibid.* randnummer 46.

⁸⁰ *Ibid.* randnummer 47.

⁸¹ EHRM, Satakunnan Markkinapörssi oy and Satamedia oy v. Finland randnummer 180: personen die meer bekend zijn omwille van hun status zijn bijvoorbeeld politici, publieke personen die dankzij hun dagelijkse activiteiten of rijkdommen bekend zijn.

⁸² randnummer 68 van stuk 20, Conclusie van dupliek.

83. Het onderwerp van de publicatie betreft het potentiële strafbare karakter van de feiten die in een eerdere getuigenis gepubliceerd werden door de krant van de verweerder.⁸³ Het gaat dus niet over de klager specifiek, wat ook wordt benadrukt door de verweerder in diens conclusie. De litigieuze foto werd enkel gebruikt als een soort bewijsstuk van het lijden van de moeder van de klager die de getuigenis heeft afgelegd.⁸⁴

iii. De redelijke verwachting van de betrokkene.

84. Overweging 47 AVG stelt dat de afwegingstoets rekening moet houden met de redelijke verwachtingen van de betrokkene op basis van zijn verhouding met de verwerkingsverantwoordelijke. *In casu* stelt de Geschillenkamer vast dat er geen relatie was tussen de klager en de verweerder. De klager kon onmogelijk redelijkerwijs verwachten, zonder voorafgaande melding van de publicatie dat haar persoonsgegevens op deze manier verwerkt zouden worden.
85. De verweerder stelt dat zij niet verplicht was de klager te informeren over de verwerking gezien artikel 24.2 WVP bepaalt dat artikel 14 AVG in verband met de te verstrekken informatie wanneer de persoonsgegevens niet van de betrokkene zijn verkregen, niet van toepassing is op verwerkingen voor journalistieke doeleinden.⁸⁵
86. Hoewel artikel 14 AVG krachtens artikel 24 WVP wordt uitgesloten van toepassing in de Belgische journalistieke context, zijn de artikelen 5.1.a) en 12.1 AVG dewelke beide een transparantieplichting in hoofde van de verwerkingsverantwoordelijke inhouden, dat niet.⁸⁶ De wil van de wetgever verduidelijkt dat alle *a priori* controlemechanismen op de verwerking met journalistieke doeleinden uitgesloten worden, zonder de transparantieplicht volledig uit te sluiten.⁸⁷ Het inlichten van betrokkenen kan met name relevant zijn, inzonderheid bij deze afwegingstoets aangaande de rechtmatigheid van de verwerking. Als de klager niet op de hoogte wordt gesteld van een dergelijke, voorgenomen publicatie, kon zij onmogelijk *verwachten* dat haar persoonsgegevens op deze manier zouden worden verwerkt.

iv. Het finaal afwegen van de tegenstrijdige rechten en belangen, inclusief de mogelijkheid om verzoenende maatregelen te nemen.

87. Het belang van de verweerder is het leveren van een bijdrage aan het publiek debat. Het EHRM oordeelt dat het publiek het essentieel recht heeft om geïnformeerd te worden en

⁸³ EHRM, 10 november 2015, 40454/07, Couderc and Hachette Filipacchi Associés v. France (Application no.) randnummer 126 ev.

⁸⁴ randnummer 187 van stuk 20, Conclusie van dupliek.

⁸⁵ randnummer 99 van stuk 20, Conclusie van dupliek.

⁸⁶ Beslissing 45/2024 van de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit randnummer 50.

⁸⁷ Wetsontwerp betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers, 2017-2018, 11 juni 2018, DOC54 3126/001, <https://www.lachambre.be/FLWB/PDF/54/3126/54K3126001.pdf>, p 51.

dat deze informatie persoonsgegevens kan bevatten. Enkel wanneer een publicatie uitsluitend het doel heeft om lezers een inkijk te geven in het privéleven van personen, zullen deze publicaties niet bijdragen tot het publiek debat.⁸⁸

88. Om te oordelen of een publicatie een bijdrage levert aan het publiek debat dient de publicatie in zijn geheel te worden onderzocht. Een onderwerp van publiek debat wordt gedefinieerd door het EHRM als onderwerpen die het publiek op zo een manier raken dat zij er interesse in zal tonen. Controversiële onderwerpen die belangrijke sociale problemen aankaarten worden doorgaans als onderwerpen die bijdragen tot het publiek debat gezien.⁸⁹
89. De adopties die door de kerk werden georganiseerd, vormen een belangrijk sociaal onderwerp waarin de bevolking interesse vertoont. Hierdoor stelt de Geschillenkamer vast dat deze context tot gevolg heeft dat de publicatie van het artikel waarin de litigieuze foto werd gebruikt een publicatie is die een bijdrage levert aan het publiek debat.
90. Hoewel de publicatie in het geheel een bijdrage levert aan het publiek debat, wordt de finale afweging in het nadeel van de verweerder gemaakt, die niet mocht overgaan tot publiceren van de litigieuze foto aan de hand van artikel 6.1.f) AVG. De Geschillenkamer oordeelt dat er onvoldoende rekening werd gehouden met de belangen en fundamentele rechten en vrijheden van de klager wiens persoonsgegevens werden verwerkt. De verweerder heeft onvoldoende stilgestaan bij de persoonlijke en sociale impact die de verwerking zou kunnen hebben op de klager. Evenmin werd er enige rekening gehouden met de redelijke verwachting van de klager, gezien de verweerder op basis van de journalistieke uitzondering van artikel 85 AVG en 24 WVP geen transparantieplichting veronderstelde, terwijl het transparantiebeginsel in artikel 5.1.a) AVG, onder meer in het kader van de bepaling van de vaststelling van redelijke verwachtingen van betrokkenen, onverkort een rol speelt in de huidige context. Met name is het gebrek aan voorafgaande inlichting over de kwetsieuze verwerking van belang in het maken van de belangenafweging onder artikel 6.1.f) AVG.⁹⁰
91. Gezien de drie voorwaarden van artikel 6.1.f) AVG cumulatief⁹¹ zijn en de verwerking noch noodzakelijk, noch voldoende rekening hield met de belangen en fundamentele grondrechten en vrijheden van de klager, oordeelt de Geschillenkamer dat de verweerder

⁸⁸ EHRM, 27 juni 20217, [931/13](#), Satakunnan Markkinapörssi oy and Satamedia oy v. Finland randnummer 169, EHRM, 18 januari 2011, 39401/04, *MGN Limited v. the United Kingdom*, randnummer 143, and EHRM, 9 October 2012, 42811/06, *Alkaya v. Turkey*, randnummer 35.

⁸⁹ EHRM, Satakunnan Markkinapörssi oy and Satamedia oy v. Finland randnummers 170-171.

⁹⁰ Zie voor een uitvoerige bespreking van de verenigbaarheid van artikel 24 WVP en artikel 85 AVG Beslissing 45/2024 afdeling II.5. raadpleegbaar op: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/zonder-gevolg-nr.-45-2024.pdf>

“[...] herhaalt de Geschillenkamer, zoals zij reeds eerder³² deed, dat zij vragen heeft bij het artikel 24.2 van de WVP, en de verenigbaarheid ervan met de AVG. De nationale bepaling vastgelegd in artikel 24.2 WVP stipuleert dat in het geval van verwerkingen voor journalistieke doeleinden de artikelen 7 tot en met 10, 11.2, 13 tot en met 16, 18 tot en met 20 en 21.1 AVG niet toepassing zijn. Dit lijkt op gespannen voet te staan met de AVG en haar artikel 85.33 Deze laatste bepaling maakt uitzonderingen en afwijkingen immers pas mogelijk “indien deze noodzakelijk zijn om het recht op bescherming van persoonsgegevens in overeenstemming te brengen met de vrijheid van meningsuiting en informatie.””

⁹¹ HvJEU Arrest van 7 december 2023, Gevoegde zaken C-26/22 en C-64/22, *Schufa*, ECLI:EU:C:2023:958, randnummer. 75.

de litigieuze foto niet kon publiceren op grond van een gerechtvaardigd belang van artikel 6.1.f) AVG.

92. Artikel 6.1.f) AVG kan niet gezien worden als een standaard toepasbare rechtsgrond, elke verwerkingsverantwoordelijke is gehouden een zorgvuldige beoordeling van de gerechtvaardigde belangen uit te voeren alvorens over te gaan tot verwerking.⁹²
93. De Geschillenkamer oordeelt bijgevolg dat de verweerder **een inbreuk maakt op artikel 5.1.a) juncto 6.1 AVG vanwege het publiceren van persoonsgegevens afgebeeld op de litigieuze foto zonder te beschikken over een rechtsgrond voor de verwerking.**

II.3.3. Behoorlijkheid en transparantie van de verwerking

94. Het principe van transparantie (artikel 5.1.a) AVG) staat op gespannen voet met de journalistieke uitzondering opgenomen in artikel 24 WVP. De Belgische wetgever besloot om alle maatregelen die de AVG oplegt en die een *a priori controle* op verwerkingen met journalistieke doeleinden opleggen buiten werking te stellen.⁹³ Doch sluit deze uitzondering de transparantieplicht niet volledig uit. De memorie van toelichting bij de WVP verduidelijkt dat de verwerkingsverantwoordelijke voor journalistieke doeleinden vrij is van de verplichting om de betrokkene te informeren terwijl hij gegevens verzamelt bij hem of een derde.⁹⁴
95. De klager stelt dat de publicatie van de litigieuze foto niet behoorlijk en transparant was, gezien de verweerder noch toestemming heeft gevraagd, noch de klager had geïnformeerd dat ze de foto zouden publiceren.⁹⁵
96. De verweerder stelt dat de publicatie wel behoorlijk en transparant was, gezien zij geen beroep deed op de toestemming van artikel 6.1.a) AVG als verwerkingsgrond en omdat de journalistieke uitzondering van artikel 24 WVP de transparantieplicht uit artikel 14 AVG uitsluit.⁹⁶

De Geschillenkamer oordeelt als volgt

97. Gelet op de uitgebreide behandeling van deze elementen in het kader van de belangenafweging van artikel 6.1.f) AVG herneemt de Geschillenkamer haar standpunt dat voorafgaand werd uiteengezet hieronder.

⁹² EDPB, Guidelines 1/2024, §9, §18 (“... the controller’s obligation to assess and ensure that all of the three cumulative conditions for relying on Article 6(1)(f) GDPR as a legal basis are met for the envisaged processing operations” - vrije vertaling: “... de verplichting voor de verwerkingsverantwoordelijke om te beoordelen en te verzekeren dat aan alle drie cumulatieve voorwaarden zijn voldaan om de voorgenoemde verwerkingsactiviteiten.”; de Geschillenkamer benadrukt).

⁹³ Wetsontwerp betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, <https://www.lachambre.be/FLWB/PDF/54/3126/54K3126001.pdf> p. 51.

⁹⁴ *ibid.* p. 53.

⁹⁵ Randnummer 8 van stuk 17, Conclusie van repliek.

⁹⁶ randnummer 99 van stuk 20, Conclusie van dupliek.

98. Gezien de verweerder geen gebruik maakt van toestemming van de klager om de persoonsgegevens te verwerken en gezien de verweerder gebruik maakt van de journalistieke uitzondering stelt zij dat zij de klager niet heeft moeten informeren over de verwerking van de haar betreffende persoonsgegevens. Hierdoor stelt de Geschillenkamer vast dat de verweerder geen gevolg heeft gegeven aan de verplichting om persoonsgegevens op een behoorlijke en transparante manier te verwerken. De journalistieke uitzondering sluit het principe van behoorlijkheid en transparantie niet volledig uit gezien artikel 5.1.a) AVG niet wordt uitgesloten door de bepaling van artikel 24 WVP.
99. De Geschillenkamer oordeelt bijgevolg dat de verweerder **een inbreuk maakt op artikel 5.1.a) AVG vanwege het publiceren van persoonsgegevens afgebeeld op de litigieuze foto zonder te rekening te houden met de principes van behoorlijkheid en transparantie.**

II.3.4. De principes van doelbinding (artikel 5.1.b) AVG) en minimale gegevensverwerking (artikel 5.1.c) AVG)

100. Aangezien het publiceren van de litigieuze foto niet rechtmatig was en bijgevolg niet mocht plaatvinden, alsook het feit dat het principe van minimale gegevensverwerking in rekening wordt genomen voor de rechtvaardigheidstoets ex artikel 6.1.f) AVG en gezien de klager enkel deze principes aanstipte bij diens conclusie van repliek, zal de Geschillenkamer niet meer ingaan op de beoordeling van artikel 5 van de AVG zoals aangehaald in de uitnodiging tot conclusies.

II.3.5. Verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens (artikel 9 AVG)

101. Artikel 9.1 van de AVG bepaalt dat de verwerking “*van persoonsgegevens waaruit ras of etnische afkomst, politieke opvattingen, religieuze of levensbeschouwelijke overtuigingen, of het lidmaatschap van een vakbond blijken, en verwerking van genetische gegevens, biometrische gegevens met het oog op de unieke identificatie van een persoon, of gegevens over gezondheid, of gegevens met betrekking tot iemands seksueel gedrag of seksuele gerichtheid*” verboden is.
102. De klager stelt in zijn eerste communicatie met de verweerder dat het publiceren van de litigieuze foto een verwerking van persoonsgegevens was waaruit ras of etnische afkomst kon blijken.⁹⁷
103. De verweerder stelt dat zij geen bijzondere categorie van persoonsgegevens heeft verwerkt met betrekking tot onderhavige klacht.⁹⁸

⁹⁷ Bijlage 3 bij stuk 1 klachtenbrief.

⁹⁸ Randnummer 267 van stuk 20, Conclusie van dupliek.

De Geschillenkamer oordeelt als volgt

104. De kopie van de geboorteakte waarop de naam van de klager, de naam van de biologische moeder en de namen van adoptiefouders zichtbaar zijn, zijn geen bijzondere categorie van persoonsgegevens is in de zin van artikel 9 van de AVG, gezien het niet mogelijk zou zijn *in casu* om uit namen alleen iemand zijn etnische afkomst te achterhalen. Daaruit volgt dat **de Geschillenkamer oordeelt dat de verweerder geen inbreuk heeft begaan op het verbod tot verwerking van een bijzondere categorie van persoonsgegevens.**

III. Corrigerende maatregelen en sancties**III.1. De ernst van de inbreuk**

105. Over de ernst van de inbreuk oordeelt de Geschillenkamer dat het beginsel van rechtmatigheid een fundamenteel beginsel van bescherming van persoonsgegevens vormt, dat onlosmakelijk deel uitmaakt van de bescherming die door de AVG gewaarborgd wordt. Deze status wordt ondersteund door haar opnamen in artikel 8.1 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie. De Geschillenkamer oordeelt dat inbreuken op dit soort kernbeginsel zwaarwegende inbreuken vormen. Door geen rekening te houden met de belangen en de fundamentele rechten en vrijheden van de klager, werd geen poging tot het bekomen van toestemming voor de verwerking ondernomen, waardoor deze klacht vermijdbaar zou zijn geweest.
106. Uiteraard kan één en ander wel een verschil vormen bij het eigenlijke optreden van de toezichthoudende autoriteit: de situatie waar persoonsgegevens ‘manifest’ werden openbaar gemaakt (bijvoorbeeld waar de gegevens letterlijk zouden worden gereproduceerd in het artikel) verschilt van een situatie waar een journalist er te goeder trouw vanuit ging dat de gegevens niet leesbaar zouden zijn (maar het uiteindelijk wel bleken). Dit staat echter los van de vraag of er een gegevensverwerking plaatsvond.
107. De Geschillenkamer houdt rekening met het feit dat de verwerking werd gestopt nadat de klager haar ongenoegen had geuit, waarbij het recht op bezwaar van artikel 21 AVG buiten toepassing wordt geplaatst door de journalistieke uitzondering van artikel 24 WVP, waardoor de verweerder in principe niet gebonden is tot uitvoering van dit recht.
108. Daarnaast houdt de Geschillenkamer rekening met de delicate afweging die gemaakt dient te worden om de bescherming van persoonsgegevens overeenkomstig de AVG in overeenstemming te brengen met het recht op vrijheid van meningsuiting en van informatie.

III.2. Corrigerende maatregelen

109. Volgens artikel 100 van de WOG heeft de Geschillenkamer de bevoegdheid om:

- 1° de klacht te seponeren;
- 2° de buitenvervolginstelling te bevelen;
- 3° een opschorting van de uitspraak te bevelen;
- 4° een schikking voor te stellen;
- 5° waarschuwingen en berispingen te formuleren;
- 6° te bevelen dat wordt voldaan aan de verzoeken van de betrokkene om zijn rechten uit te oefenen;
- 7° te bevelen dat de betrokkene in kennis wordt gesteld van het veiligheidsprobleem;
- 8° te bevelen dat de verwerking tijdelijk of definitief wordt bevroren, beperkt of verboden;
- 9° te bevelen dat de verwerking in overeenstemming wordt gebracht;
- 10° de rechtzetting, de beperking of de verwijdering van gegevens en de kennisgeving ervan aan de ontvangers van de gegevens te bevelen;
- 11° de intrekking van de erkenning van certificatie-instellingen te bevelen;
- 12° dwangsommen op te leggen;
- 13° administratieve geldboeten op te leggen;
- 14° de opschorting van grensoverschrijdende gegevensstromen naar een andere Staat of een internationale instelling te bevelen;
- 15° het dossier over te dragen aan het parket van de procureur des Konings van Brussel, die het in kennis stelt van het gevolg dat aan het dossier wordt gegeven;
- 16° geval per geval te beslissen om haar beslissingen bekend te maken op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

110. De Geschillenkamer beslist om op grond van artikel 100, 5° WOG de verweerder te berispen:
- vanwege het publiceren van de litigieuze foto waarop persoonsgegevens van de klager te zien waren zonder rechtsgrond en
 - vanwege het publiceren van de litigieuze foto zonder gevolg te geven aan de principes van behoorlijkheid en transparantie.

IV. Publicatie van de beslissing

111. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is evenwel niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om:

- op grond van artikel art. 58.2.b) AVG en artikel 100, 5° WOG de verweerder te berispen wegens inbreuk op:
 - o artikel 5.1.a) juncto 6.1 AVG ingevolge de publicatie van de litigieuze foto met persoonsgegevens van de klager zonder rechtsgronden
 - o artikel 5.1.a) ingevolge het niet naleven van het beginsel van behoorlijkheid en transparantie voorafgaand aan de publicatie van de litigieuze foto.

Op grond van artikel 108, §1 van de WOG, kan binnen een termijn van dertig dagen vanaf de kennisgeving tegen deze beslissing beroep worden aangetekend bij het Marktenhof (hof van beroep Brussel), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

Een dergelijk beroep kan worden aangetekend middels een verzoekschrift op tegenspraak dat de in artikel 1034^{ter} van het Gerechtelijk Wetboek opgesomde vermeldingen dient te bevatten⁹⁹. Het verzoekschrift op tegenspraak dient te worden ingediend bij de griffie van het Marktenhof overeenkomstig artikel 1034^{quinquies} van het Ger.W.¹⁰⁰, dan wel via het e-Deposit informaticasysteem van Justitie (artikel 32^{ter} van het Ger.W.).

(Get.) Koen Gorissen,

Plaatsvervangend directeur van de Geschillenkamer

⁹⁹ Het verzoekschrift vermeldt op straffe van nietigheid:

- 1° de dag, de maand en het jaar;
- 2° de naam, voornaam, woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, zijn hoedanigheid en zijn rijksregister- of ondernemingsnummer;
- 3° de naam, voornaam, woonplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen;
- 4° het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering;
- 5° de rechter voor wie de vordering aanhangig wordt gemaakt;
- 6° de handtekening van de verzoeker of van zijn advocaat.

¹⁰⁰ Het verzoekschrift met zijn bijlage wordt, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, bij aangetekende brief gezonden aan de griffier van het gerecht of ter griffie neergelegd.